

применом пропорционалног изборног система, његова је велика мана у томе што је бирач у сенци политичке странке и што свој глас даје странци, а не одређеним личностима па се може догодити да гласањем за странку гласа и за оне личности којима не би дао глас да је могао о њима лично да се изјасни. То свакако није у духу демократије јер је слобода грађана знатно ограничена пошто предложени кандидати нису израз њихове жеље, него воље странке која је те кандидате ставила на листу. У интересу демократије треба ићи на више кандидата за једно место односно функцију јер је тада и већа могућност грађана да кандидују и опредељују се на изборима. Истицање више кандидата је некад једино и нужно демократско средство у оним ситуацијама када грађани немају никакав утицај на предлагање кандидата или је он незнатан. Посебан проблем с кандидовањем се јавља у земљама с једностраначким системима где су избори обична формалност јер бирачи могу да гласају само за кандидате које је истакла владајућа странка, а не и за неке друге да су ови били кандидовани. У једностраначким режимима и нема избора јер бирачи и не бирају, немају између чега да се опредељују чак и када је више кандидата од оних који се бирају. У ствари ту је бирачима свеједно да ли гласају за једног другог или неког трећег кандидата јер су сви они исти и заступају исту (једну) политику и програм.

4. СПРОВОЂЕЊЕ ИЗБОРА И ГЛАСАЊЕ

Спровођење избора се састоји у радњи избора представника у представничка тела. Да би се избори регуларно и поштено спровели, неопходно је да се формирају посебна тела (органи) који ће се старати о примени изборних прописа и који ће изборе довести до краја – примити гласове бирача и по завршеном гласању утврдити и прогласити изборни резултат. Ови органи морају да раде по закону, буду независни и непристрасни у раду како би се испоштовала изборна воља грађана. Они се образују по изборним јединицама али и шире, за територију целе земље и у њиховом саставу се, поред изабраних представника локалне власти, налази и један број бирача као и представника политичких странака које учествују у изборима. Према нашим (српским) изборним прописима, ти органи за спровођење избора су бирачки одбори и изборна комисија, с тим што се бирачки одбори образују за свако бирачко место, док се изборна комисија образује за подручје изборне јединице. Бирачке одборе чине у сталном саставу председник и најмање два члана, а у проширеном саставу и по један представник подносиоца изборне листе и они се образују од Републичке изборне комисије